23/03/2022

Ιερά Σύνοδος: “Χρέος ο σεβασμός στο υπερμέγιστο μυστήριο της Ιερωσύνης” – Το κάλεσμα προς τους νέους και ο διαρκής σταυρός

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Στις Ιερατικές Κλήσεις είναι αφιερωμένη η Γ’ Εβδομάδα των Νηστείων από την Εκκλησία της Ελλάδος η οποία απευθύνει κάλεσμα για σεβασμό στο υπερμέγιστο μυστήριο της Ιερωσύνης και ενθάρρυνση των νέων παιδιών που επιθυμούν να καταστούν λειτουργοί των μυστηρίων του Χριστού, ελέγχοντας συγχρόνως με διάκριση όσους τα απαξιώνουν και τα απογοητεύουν.

Του Νικόλαου Ζαΐμη

Σε μια εποχή δύσκολη καθώς πολλές Μητροπόλεις, ιδιαίτερα των ακριτικών

περιοχών της πατρίδας μας, στερούνται κληρικών η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος έχει επιλέξει την Γ’ Κυριακή των Νηστειών, το μέσο δηλαδή των πνευματικών αγώνων της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, για να τιμήσει την Ιερωσύνη.

Αυτό γίνεται καθώς την ημέρα αυτή η Εκκλησία προβάλλει το πολυτιμότερο κόσμημά της, το ακαταμάχητο όπλο της, τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό του Κυρίου. Με αυτό τον τρόπο δηλώνει και τη θυσιαστική διακονία την οποία επιτελούν οι κληρικοί.

Ιερωσύνη: Ένας διαρκής σταυρός

Στη φετινή εγκύκλιο τονίζεται ιδιαίτερα η προσφορά του ιερέα ο οποίος καλείται να αυτοσταυρωθεί καθώς ο ίδιος, ως υπόδειγμα της κατά Χριστόν ζωής, καλείται να απαρνηθεί τον εαυτό του. *“Πρῶτος ὁ ἱερεύς, ὡς ὑπόδειγμα τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς, καλεῖται νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του· νὰ ἀποβάλει τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο· νὰ αὐτοσταυρωθεῖ. Ἔχει καὶ αὐτὸς ἀδυναμίες, κοσμικὲς ἐπιθυμίες, πειρασμικὲς ἐπιθέσεις. Πρέπει ὅμως νὰ τὶς σταυρώσει. Καὶ ἡ σταύρωση αὐτὴ ἀπαιτεῖ ἀγώνα, πάθος, πικρὸ ποτήριο, θάνατο, φέρει ὅμως τὴν προσωπική του ἀνάσταση”.*

Εκτός όμως από τον δικό του σταυρό ο ιερέας έχει και άλλους σταυρούς. *“Ἀλλὰ ἔχει καὶ ἄλλους σταυροὺς νὰ σηκώσει· τόσους μάλιστα, ὅσοι καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ φέρει στὸ πετραχήλι του. Καθένας μὲ τὴν κρίση του, μὲ τὰ προβλήματά του, μὲ τὶς συκοφαντίες του, μὲ τὶς εἰρωνεῖες του, μὲ τὶς ἀσθένειές του, μὲ τὴν ἀδιαφορία του, μὲ τὶς προσωπικές του ἀδυναμίες, τοῦ φορτώνει καὶ ἕνα σταυρό. Πρέπει ὅλους αὐτοὺς τοὺς σταυροὺς νὰ τοὺς κρατήσει μὲ ὑπομονή, μὲ πραότητα, μὲ ἀγάπη μέχρι θανάτου, «ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη» (Ἆσμα 8,6)”.*

Η στάση μας απέναντι στην Ιερωσύνη

Πέραν από την θεολογική και ποιμαντική διάσταση του μυστηρίου της Ιερωσύνης, στην Εγκύκλιο ορίζεται ποια θα πρέπει να είναι και η στάση μας απέναντι στους Ιερείς αλλά και σε εκείνους τους νέους που έχουν την κλίση της Ιερωσύνης εμφυτευμένη από τον Θεό μέσα στην ύπαρξή τους.

“Χρέος ὅλων μας νὰ σεβόμαστε καὶ νὰ τιμοῦμε τὸ ὑπερμέγιστο μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης, τὸ ὁποῖο ἀπεργάζεται τὴν σωτηρία μας· νὰ προσευχόμαστε γιὰ τοὺς ἱερεῖς μας, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ τοὺς χαρίζει δύναμη νὰ σηκώνουν ἀγόγγυστα τοὺς σταυρούς τους καὶ φωτισμὸ νὰ ὑπηρετοῦν θεαρέστως τὸ πανάγιο Θυσιαστήριο καὶ τὸ ποίμνιό τους· νὰ ἐνθαρρύνουμε τέλος καὶ νὰ ἐπαινοῦμε τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ καταστοῦν λειτουργοὶ τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐλέγχοντας συγχρόνως μὲ διάκριση ὅσους τὰ ἀπαξιώνουν καὶ τὰ ἀπογοητεύουν. Ἔτσι θὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς ὡς ἄλλοι Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι θὰ βοηθοῦμε τοὺς ἤδη χειροτονημένους Κληρικούς, καθὼς καὶ τοὺς μελλοντικούς, στὴν ἄρση τοῦ σταυροῦ τους· ἀλλά, τὸ κυριώτερο, θὰ ἀποδίδουμε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν τὴν ἀληθινὴ λατρεία σὲ Ἐκεῖνον ποὺ δίδει τοὺς ποιμένες στὴν Ἐκκλησία Του· στὸν Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα Κύριο”, αναφέρει.

Δράσεις για την ευόδωση των σκοπών

Ήδη από τη Δευτέρα 21 Μαρτίου έχουν ξεκινήσει σε διάφορες Μητροπόλεις δράσεις για την ευόδωση των σκοπών της αφιερωματικής εβδομάδας οι οποίες θα κορυφωθούν την Κυριακή 27 Μαρτίου.

Με Εγκύκλιο της η Ιερά Σύνοδος έχει καταρτήσει τις θεματικές των δράσεων αυτών που είναι:

α) Συνάξεις Ιεροσπουδαστών, Αναγνωστών και Ιεροπαίδων.

β) Διδασκαλία σχετικού προς τις Ιερατικές Κλήσεις και την Ιερωσύνη μαθήματος στα Κατηχητικά Σχολεία όλων των βαθμίδων.

γ) Προβολή των Ιερατικών Κλήσεων κατά τον προσφορώτερο τρόπον, ως λ.χ. διά ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, ιστοσελίδων, εντύπων κ.λπ.

δ) Ιδιαίτερη προβολή της «Εβδομάδος» στις Μητροπολιτικές Περιφέρειες και στις πόλεις όπου λειτουργούν Εκκλησιαστικά Σχολεία.

Η Εγκύκλιος

Διαβάστε αναλυτικά την Εγκύκλιο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος η οποία θα διαβαστεί στους ιερούς ναούς την Κυριακή 27 Μαρτίου:

Τρίτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν σήμερα καὶ καθὼς βρισκόμαστε ἤδη στὸ μέσο τῶν πνευματικῶν ἀγώνων τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία προβάλλει τὸ πολυτιμότερο κόσμημά της, τὸ ἀκαταμάχητο ὅπλο της, τὸν Τίμιο καὶ Ζωοποιὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου. Ὁ Πανάγιος Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος προβάλλεται ἐνώπιόν μας, ὄχι μόνο γιὰ νὰ Τὸν προσκυνήσουμε καὶ νὰ λάβουμε δύναμη στὸν ἀγώνα τῆς νηστείας, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀναλογισθοῦμε τὸ δικό μας χρέος· τὴν κλήση ποὺ ἀπευθύνει ὁ Θεὸς σὲ κάθε πιστὸ μαθητή του: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Μκ. 8, 34)· «ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει ὡς μαθητής μου, ἂς διακόψει κάθε σχέση μὲ τὸν κακὸ καὶ διεφθαρμένο ἑαυτό του, μὲ σταθερὴ τὴν ἀπόφαση νὰ σηκώσει σταυρό, νὰ ὑποστεῖ κάθε δοκιμασία, ἀκόμη καὶ θάνατο, καὶ τότε νὰ μὲ ἀκολουθήσει».

«Ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ»: Ὁ Κύριος ζητάει ἀπὸ τοὺς μαθητές του τὴν τέλεια αὐταπάρνηση· νὰ σηκώσουν τὸν σταυρό τους μὲ ἀπόφαση θανάτου. Ποιός ὅμως εἶναι αὐτὸς ὁ σταυρὸς ποὺ καλεῖται νὰ ἀναλάβει κάθε πιστὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ;

Εἶναι πρώτιστα ἡ νέκρωση τῶν παθῶν καὶ τῶν σαρκικῶν φρονημάτων. «Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γαλ. ε΄ 24), σημειώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτὸς ποὺ ἀνήκει πραγματικὰ στὸν Χριστὸ ἀγωνίζεται νὰ ἀποκόψει ὁριστικὰ τὶς ἁμαρτωλὲς συνήθειες, τὰ πάθη καὶ τὰ ἐλαττώματα ποὺ ἔχουν ριζώσει βαθιὰ μέσα στὴν ψυχή του· τὴν ζήλεια, τὸν φθόνο, τὸ ψέμα, τὴν ἀπάτη, τὴν κατάκριση, τὴν πλεονεξία, τὴν φιληδονία, τὴν φιλαργυρία, ὅλα δηλαδὴ ἐκεῖνα ποὺ διατηροῦν μέσα του ζωντανὸ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο καὶ ἀφήνουν νὰ κυριαρχεῖ τὸ ἐγὼ του.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν νέκρωση τῶν παθῶν, ποὺ εἶναι ἑκούσιος σταυρὸς γιὰ τὸν πιστό, ὑπάρχει καὶ ὁ ἀκούσιος σταυρός, ποὺ καλεῖται νὰ σηκώσει μὲ τὴν ἴδια ἀφοσίωση καὶ αὐταπάρνηση. Πρόκειται γιὰ τὶς θλίψεις καὶ τὶς δοκιμασίες τῆς ζωῆς· μιὰ ξαφνικὴ ἀποτυχία, ἕνα ἀξεπέραστο κατὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα πρόβλημα, μία ὁλοφάνερη ἀδικία, μία ἀνίατη ἀσθένεια, ἕνα ἀβάσταχτο πένθος. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέχεται νὰ σηκώσει ἕνα τέτοιο σταυρὸ ὄχι μὲ ἀντίδραση ἐσωτερικὴ οὔτε μὲ παθητικὴ ἀποδοχή, ἀλλὰ πρόθυμα καὶ καρτερικά, μὲ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό. Ἄλλωστε γνωρίζει ὅτι αὐτὸς ποὺ τοῦ τὸν δίνει δὲν εἶναι κάποιος ποὺ ὁρίζει σταυρὸ γιὰ τοὺς ἄλλους μόνο, ἀλλὰ Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος πρῶτος τὸν ἐβάστασε· μάλιστα δὲ Σταυρὸ τέτοιας ὀδύνης, ποὺ κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἀναλάβει καὶ οὔτε πρόκειται ποτὲ νὰ ἀναλάβει.

Ἡ ζωὴ, λοιπόν, τοῦ χριστιανοῦ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸν σταυρό, τὸν ὁποῖον καλεῖται νὰ σηκώσει κάθε πιστός, ἐὰν θέλει νὰ εἶναι γνήσιος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Ἰδιαιτέρως ὅμως συνυφασμένη μὲ τὸν σταυρὸ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Κληρικοῦ. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Κληρικός, οἱουδήποτε βαθμοῦ, εἶναι ἡ ἀδιάκοπη παράταση τῆς ζωῆς τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ.

Ἡ ἱερωσύνη ποὺ φέρει, τὸ μέγα τοῦτο μυστήριο καὶ ὑπεργήινο λειτούργημα, δὲν περιβάλλεται μόνο ἀπὸ οὐράνια λαμπρότητα καὶ δόξα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σταυρώσιμα δάκρυα καὶ θλίψεις. Μία πρώτη ἐντύπωση αὐτῆς τῆς πραγματικότητος λαμβάνει ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἱερεὺς κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς χειροτονίας του, ὅταν δεχόμενος ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἀρχιερέως τὴν ἱερὰ παρακαταθήκη, τὸ τίμιο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στέκεται πίσω ἀπὸ τὴν ἁγία Τράπεζα, ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸν Ἐσταυρωμένο. Τὴν ὥρα ἐκείνη ὁ ἱερεὺς εἰσέρχεται στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς θυσίας. Τοῦτο τὸ γεγονὸς δίνει τὸ νόημα πιὰ τῆς ἱερατικῆς του ζωῆς. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ

θὰ σηκώνει πολλοὺς σταυρούς, μὲ πρῶτο τὸν δικό του, τὸν προσωπικό, ποὺ εἶναι καὶ ὁ πιὸ βαρύς.

Πρῶτος ὁ ἱερεύς, ὡς ὑπόδειγμα τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς, καλεῖται νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του· νὰ ἀποβάλει τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο· νὰ αὐτοσταυρωθεῖ. Ἔχει καὶ αὐτὸς ἀδυναμίες, κοσμικὲς ἐπιθυμίες, πειρασμικὲς ἐπιθέσεις. Πρέπει ὅμως νὰ τὶς σταυρώσει. Καὶ ἡ σταύρωση αὐτὴ ἀπαιτεῖ ἀγώνα, πάθος, πικρὸ ποτήριο, θάνατο, φέρει ὅμως τὴν προσωπική του ἀνάσταση.

Ἀλλὰ ἔχει καὶ ἄλλους σταυροὺς νὰ σηκώσει· τόσους μάλιστα, ὅσοι καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ φέρει στὸ πετραχήλι του. Καθένας μὲ τὴν κρίση του, μὲ τὰ προβλήματά του, μὲ τὶς συκοφαντίες του, μὲ τὶς εἰρωνεῖες του, μὲ τὶς ἀσθένειές του, μὲ τὴν ἀδιαφορία του, μὲ τὶς προσωπικές του ἀδυναμίες, τοῦ φορτώνει καὶ ἕνα σταυρό. Πρέπει ὅλους αὐτοὺς τοὺς σταυροὺς νὰ τοὺς κρατήσει μὲ ὑπομονή, μὲ πραότητα, μὲ ἀγάπη μέχρι θανάτου, «ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη» (Ἆσμα 8,6).

Ὅλα δὲ αὐτά, διατυπούμενα ἐν λόγῳ σήμερα, τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θέσπισε νὰ τιμᾶ καὶ νὰ προβάλλει τὶς Ἱερατικὲς Κλήσεις, δίνουν τὴν εὐκαιρία σὲ ὅλους μας νὰ ἀναλογισθοῦμε τὴν πρέπουσα στάση μας ἀπέναντι στὴν Ἱερωσύνη καὶ τοὺς Ἱερεῖς μας, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι σὲ ἐκείνους τοὺς νέους ποὺ ἔχουν τὴν κλίση τῆς Ἱερωσύνης ἐμφυτευμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ μέσα στὴν ὕπαρξή τους. Χρέος ὅλων μας νὰ σεβόμαστε καὶ νὰ τιμοῦμε τὸ ὑπερμέγιστο μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης, τὸ ὁποῖο ἀπεργάζεται τὴν σωτηρία μας· νὰ προσευχόμαστε γιὰ τοὺς ἱερεῖς μας, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ τοὺς χαρίζει δύναμη νὰ σηκώνουν ἀγόγγυστα τοὺς σταυρούς τους καὶ φωτισμὸ νὰ ὑπηρετοῦν θεαρέστως τὸ πανάγιο Θυσιαστήριο καὶ τὸ ποίμνιό τους· νὰ ἐνθαρρύνουμε τέλος καὶ νὰ ἐπαινοῦμε τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ καταστοῦν λειτουργοὶ τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐλέγχοντας συγχρόνως μὲ διάκριση ὅσους τὰ ἀπαξιώνουν καὶ τὰ ἀπογοητεύουν. Ἔτσι θὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς ὡς ἄλλοι Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι θὰ βοηθοῦμε τοὺς ἤδη χειροτονημένους Κληρικούς, καθὼς καὶ τοὺς μελλοντικούς, στὴν ἄρση τοῦ σταυροῦ τους· ἀλλά, τὸ κυριώτερο, θὰ ἀποδίδουμε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν τὴν ἀληθινὴ λατρεία σὲ Ἐκεῖνον ποὺ δίδει τοὺς ποιμένες στὴν Ἐκκλησία Του· στὸν Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα Κύριο.

Καλὸ ὑπόλοιπο τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς!

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἐορδαίας Θεόκλητος
† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
† Ὁ Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγος

† Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ
† Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος
† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος
† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος Κωνσταντῖνος
† Ὁ Κεφαλληνίας Δημήτριος
† Ὁ Τρίκκης, Γαρδικίου καὶ Πύλης Χρυσόστομος
† Ὁ Καρπενησίου Γεώργιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεύς

† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Φωτογραφίες: Ραφαήλ Γεωργιάδης/ ope.gr – Δημήτρης Ανάγνου